

A KERESZTÉNYSÉG EGY MANKÓ?

Valószínűleg minden egyetemnek megvan a maga ateista szóvivője, aki azt mondja: „A keresztyénség csak gyengének való, hiszen nem más, mint egy mankó.”

Még ma is sokan egyetértenek Marx Károly híres mondásával, mely szerint „a vallás a népek ópiuma”. A keresztyéneket olyan embereknek tekintik, akiknek szükségük van valamire, hogy megbirkózzanak az élet nehézségeivel. Egyesek az alkoholhoz menekülnek, mások a kábítószerekhez, megint mások a keresztyénséghez, hogy végig tudják járni nehéz életútjukat.

Az igazság az, hogy mindnyájunknak szükségünk van egy mankóra ahhoz, hogy ebben a világban boldoguljunk. Bizonyos értelemben mindannyian nyomorékok vagyunk, és mindegyikünkben ott él a vágy valamiféle támasz után. A valódi kérdés tehát az, hogy „a keresztyénségnek nevezett mankó tényleg az igazi, vagy csak a kábítószerekhez és az alkoholhoz hasonló találmány, mellyel az ismert szükségletet igyekszünk betölteni?”

Vannak határozott lélektani szükségletek, veszélytől, betegségtől és haláltól való félelem, ami arra ösztönözhet, hogy feltaláljuk Istent, és akkor majd biztonságban érezhetjük magunkat. Léteznek viszont olyan lélektani problémák is, amelyek Isten létének tagadására indíthatnak. Az agnosztikus vagy az ateista a saját meggyőződését használhatja mankónak ahhoz, hogy kibújjon az Isten iránti kötelessége alól.

A Biblia Istene félelmetes, és fenyegetést jelent az emberiségnek. A mindenható, mindentudó, igaz, szent és igazságos Isten, aki meg fogja ítélni az egész világot a bűnei miatt, rendkívül nagy hatást tud gyakorolni az emberre. Méltányos tehát rámutatni, hogy egyeseknek szükségük van az istentagadás mankójára ahhoz, hogy kedvük szerint élhessék az életüket, és ne kelljen rettegniük az ítélettől.

Aldous Huxley ezt így fogalmazta meg *Ends and Means* című írásában: „Számomra a céltalanság filozófiája lényegében szexuális és politikai téren egyaránt a felszabadulás eszköze volt.”

A keresztyén hit igazsága nem az Isten mellett vagy ellenszóló pszichológiai problémákon múlik. A keresztyénség csakugyan kialakulhatott volna azért is, mert az embereknek támaszra van szükségük. Azonban nem az a kérdés, hogy hogyan keletkezhetett volna, hanem az, hogy hogyan keletkezett.

Megint visszajutunk a lényeghez, vagyis Jézus Krisztus személyéhez. Az emberiségnek órá kell támaszkodnia, vagy valami másra is támaszkodhat?

Jézus nagyon világosan válaszolt erre a kérdésre: *„Aki tehát hallja tőlem ezeket a beszédeket, és cselekszi azokat, hasonló lesz az okos emberhez, aki kősziklára építette a házát. És ömlött a zápor, és jöttek az árvizek, feltámadtak a szelek, és nekidőltek annak a háznak, de nem omlott össze, mert kősziklára volt alapozva. Aki pedig hallja tőlem ezeket a beszédeket, de nem cselekszi, hasonló lesz a bolond emberhez, aki homokra építette a házát. És ömlött a zápor, és jöttek az árvizek, feltámadtak a szelek, és beleütköztek abba a házba; az összeomlott, és teljesen elpusztult.”* (Máté 7:24-27)

Másképp is megfogalmazhatjuk mindezt. A mankó két dolgot feltételez: (1) adva van egy betegség vagy sérülés, és (2) a szóban forgó személy valamilyen orvosságot kapott (ezért van mankója).

Ez azonnal felvet két kérdést. Először is, mi ez a betegség? Az ember valóban beteg, vagy csak azt képzelet? Másodsor, a kapott orvosság gyógyítja-e a betegséget?

A keresztyénség esetében Isten világosan kijelenti, hogy a betegség a bűn, és ez valódi betegség. Ez nem valamiféle lélektani, beképzelt akadály, melyet a vallás eszközével lehetne orvosolni - ahogy Marx mondaná. Az orvosságot nem a vallás mankója jelenti, hanem a Jézus Krisztussal való kapcsolat.

A keresztyénség tehát bizonyos értelemben mankó. De valójában több annál: biztos alap, az élet igazsága.

Ha Jézus Krisztus Isten, aki a kereszten meghalt a bűneinkért, és arra teremtett minket, hogy általa közösségben éljünk az Atya Istennel, akkor őt mankónak nevezni olyan, mintha a villanykörte azt mondaná a foglalatnak: „Te vagy a mankóm”. A villanykörtét úgy készítették el, hogy a foglalatba csavarva működjön megfelelően. Ugyanígy minket is úgy teremtett Isten, hogy csak akkor élhetünk megfelelően, ha Jézus Krisztus által személyes kapcsolatban vagyunk vele.